

יואל בן-נון

מדע בתורה

אדריכלות מהר סיני

שיטת מאיר בן אורי ז"ל בפירוש פסוקי התורה בפרשיות המשכן

הקדמה

באותה דרך למד גם את 'קנה המידה' הראשי לעשיית הכלים למשכן – חצי אמה לתיבה בפסוקי האורך, הרוחב והגובה, כי זו המידה הקטנה שכתובה בפירוש.

מכאן עבר מאיר בן אורי לקושי הגדול ביותר, עיקר ההתמודדות שלו בפרשיות המשכן, והוא פיצוח הקוד המופלא של מידות המנורה, שאין בה מידות אורך ורוחב, ולא נלאה להסביר לי בפרטי פרטים, איך פסוקי המנורה מודדים את תוכנית המנורה.

שאלתי שאלות רבות, והוא אמר לי בחיך, שלמדתי יפה את המפרשים ואת המדרשים, אבל תחילה צריך לעיין היטב בפסוקי התורה עצמם, ולספור תיבות ואותיות – הלא כך עשו גם חז"ל.

לבסוף, הראה לי מאיר בן אורי ציורים מצריים עתיקים, שמראים תהלוכות בהן נשאו על הכתף פסלים יושבים על כסאות, ותחת הכסאות דמויות של כרובים מכונפים, והסביר לי כיצד נצטווה משה לחנך את בני ישראל ולהרגילם באיסור החמור שבפתח הדיברות (שמות כ', ג), "לא תעשה לך פסל וכל תמונה..." –

בפתח עשיית המשכן נצטוו משה וישראל לעשות ארון לעדות, הלא הוא הדום הרגליים (ראה דברי-הימים א כ"ח, ב) של כסא המלכות השמימי, שאי אפשר כלל לעשות דוגמתו, שלא לדבר על גילוי הכבוד של ה' כמלך (הנוצר בקיצור בשמות כ"ד, י; ובישעיהו ו', א). כל מי שהיה רגיל לראות תהלוכות כאלה, הבין מיד, שמעל הארון מתרומם ומתנשא כסא המלכות השמימי, וה' שוכן בתוכם כמלך, ובכל זאת לא ראו כל תמונה – לא רק שאין סתירה בין "לא תעשה לך פסל וכל תמונה", לבין הכרובים על ארון העדות, אלא שהם משלימים לגמרי זה את זה, ולעומת כל אלה שראו בעיני רוחם, ובמראה הנבואה, את כבוד ה' כמלך יושב על כסאו, נאמרה ביתר תוקף האזהרה בספר דברים (ד', טו) – "ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר ה' אליכם בהרב, מתוך האש" – "קול דברים אתם שמעיתם ותמונה אינכם ראים, זולתי קול" (ד', יב).

רק עשייה מלאה של ארון הברית, ונשיאתו בכתף, יכולה ללמד עם ועולם את הגבול המדויק בין האמנות המותרת והמקודשת, לבין הפסילות האסורה בתוקף.

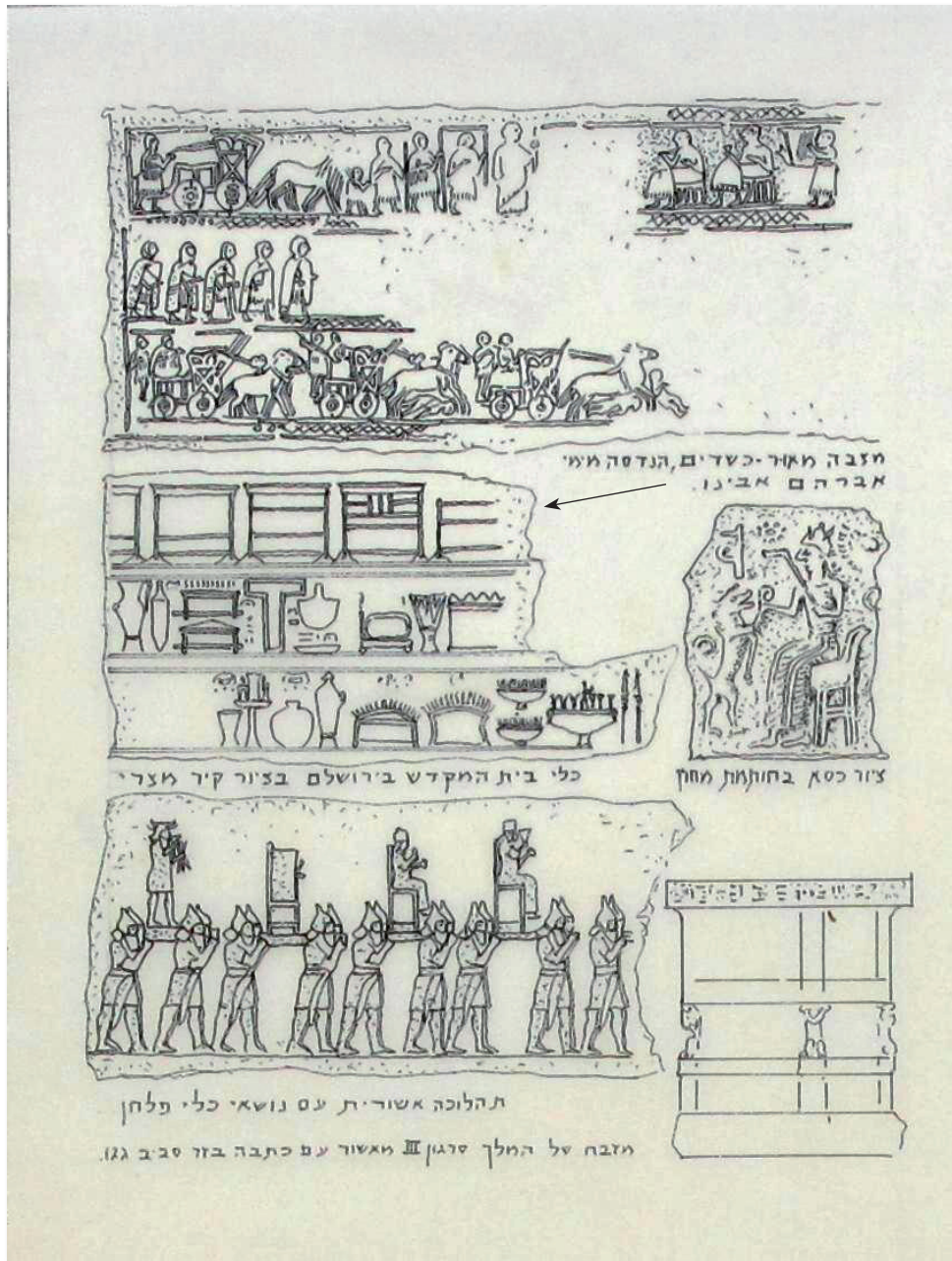
האדריכל-האמן מאיר בן אורי ז"ל היה חבר קרוב לאבי מורי ד"ר יחיאל בן-נון ז"ל, מנעוריהם. אבי מורי ז"ל אף ניסח את כותרת שיטתו של מאיר בן אורי – 'לשון בניה בתורה' (ראשי תיבות 'לבב').

לפני חמישים שנה (בשנת התשכ"ד), בהיותי בחור ישיבה צעיר בישיבת 'מרכז הרב', זכיתי לשמוע לראשונה (ובהמשך עוד פעמים אחדות) מפיו של מאיר בן אורי, הסבר יסודי שהאיר את עיני בהבנת הדיוק בפסוקי המשכן – כל תיבה וכל אות מדויקת ומדודה.

תחילה הראה לי איך היו משרטטים תוכניות הנדסיות בימי קדם (לפי הציורים העתיקים שנתגלו בבבל, באשור ובמצרים), בלי פרספקטיבה, כאשר המבט מן החזית, והמבט מן הצד, משורטטים זה לצד זה בקווים ישרים.

אז ביקש ממני מאיר בן אורי לספור את המילים – בדיוק לפי מסורת הטעמים, כך ששתי מילים מחוברות במקף נחשבות לתיבה אחת – ושאל אותי מדוע יש 25 תיבות בשני הפסוקים הראשונים של עשיית הארון, ואילו בשני הפסוקים הראשונים של עשיית השולחן 'רק' 18 תיבות. לעולם לא אשכח את התשובה 'הפשוטה' שלו, שהאירה לי כמו ברק את דיוקם של פסוקי התורה – "כי המידות של שני הכלים שונות, ותיבות הפסוקים הן עצמן התוכנית האדריכלית של הארון, ושל השולחן". שאלתי בתדהמה – ככה זה בכל הכלים? – "כמובן", ענה לי, וישב בסבלנות רבה, שרטט קווים על דף ניר ביד אמן, וכתב לאורך הקווים את הפסוקים של הכלים השונים. לעולם לא אשכח לימוד תורה מאיר זה.

הקושי העיקרי שעמד לפני מאיר בן אורי, ועמו התמודד במשך שנים, היה 'קנה המידה' של כל תיבה בתוכנית הכלים – אז הראה לי (ונתן לי במתנה השמורה עמי) את שרטוטי 'תיבת נח' (בכתב ידו) לפי שיטתו, והסביר ש'קנה המידה' לתיבה שם הוא 30 אמה, כי זו המידה הקטנה המפורשת שם בתורה – "ושלשים אמה קומתה" (בראשית ו', טו). אז הפתיע אותי בשאלה – היכן עשה נח את פתח התיבה? (מעולם לא שמעתי מישהו מן הפרשנים שדן בשאלה זו) – וענה בפשטות – במקום שהמילה "פתח" מופיעה בתוכנית התיבה, שהפסוקים עצמם מודדים אותה.

ציורי העגלות: החזית והצד מופיעים זה לצד זה

כל צדדי המזבח מצוירים זה לצד זה

כסאות ופסלים מעל בדי נשיאה בכתף

חזית מזבח והצד משורטטים בקווים ישרים זה לצד זה

כן, נביא כאן מאמר הקדמה קצר שכתב הבן, יאיר בן אורי, מאמר שעבר את ביקורת אביו, ובסופו גם הפניות למאמרים שהתפרסמו בשעתו (והם מופיעים גם באתר 'דעת').

תודה ליאיר בן אורי, ששלח אלי את המאמר ואת השרטוטים – אין זו רק זכותו של אביו האדריכל האמן ז"ל, אלא זכותם של לומדי התורה בכל מקום, וזכותו של מפעל 'מקראות', לפתוח מחדש את הלימוד המדעי בפרשיות המשכן, באור המאיר של 'לשון בניה בתורה', כלבבו וכשיטתו של מאיר בן אורי ז"ל.

חמישים שנה אני קורא בפרשיות המשכן, נזכר במאיר בן אורי ז"ל, ולבי נחמץ – שיטתו המופלאה, היחידה שמסבירה בדיוק מדוע האריכה התורה כל כך בתיאור המשכן וכליו, נשארה כמעט חתומה, ורק מתי מעט מכירים אותה, ואת חשיבותה המיוחדת בתקופה בה חוזרת האמנות ותופסת מקום חשוב כל כך.

עוד בטרם הגענו ל'מקראות' על פרשיות המשכן במלואן, נעלה ונביא כאן דוגמאות אחדות, כמה מן השרטוטים שנותרו ב'מוזיאון לאמנות יהודית' (שהקים מאיר בן אורי בקרית שמואל שבחיפה), והם מאירים את פסוקי המשכן וכליו. לפני

אדריכלות מהר סיני

יאיר בן אורי

הקדמה

"שנה בשנה" תשמ"ג, הוצאת היכל שלמה ירושלים

"ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם ה' א-להי ישראל" (דברי-הימים-ב' ו, ז);
לביאור שיטת לב"ב - לשון בניה בתורה - של אבי מורי אדריכל מאיר בן אורי ז"ל.

הסוד מהי התכנית לבניית כלי זה או אחר לפי שיטה זו, אינה מביאה בהכרח לפתרון אחד בלבד. לאחר שהגענו לפתרון אחד, המשכנו וניסינו והגענו לפתרון שני, נשווה הפתרונות ונשקול מהו הנכון יותר, איזו דרך מוסיפה פתרונות לבעיות נוספות שלא הבחנו בהן בפתרון הראשון. תורה היא ולימוד היא צריכה.

לשון "ועשית" ולשון "ויעש"

בתרבויות קדומות, מצויים תיאורים של מצוות מלך - שליט, לבניית מבנה או כלים, ובה נכללת המידה הבסיסית על פיה תבוצע הבנייה, לכאורה בדומה למצוי בתורה לגבי המשכן וכליו. אולם לא מצוי בשום מקום בעולם פרט לתורה, שבמקביל ללשון צו העשייה יופיע תיאור המבנה או הכלי שהושלמה עשייתו. לפי שיטת "לשון בניה בתורה" פרשיות התורה בלשון "ויעש" הן חטיבה אחת עם לשון "ועשית", אולי בבחינת "שמור וזכור - בדיבור אחד". רק לימוד משולב של שתי הלשונויות עשוי לתת לנו פתרון שלם, וראייה גדולה לדבר ממש רבנו, שעל אף שקיבל מסיני את צו העשייה - "ועשית", הראו לו מן השמים הכלים בשלמותם, כדאיתא במנחות (כט ע"א): "תניא, ר' יוסי ב"ר יהודה אומר, ארון של אש ושולחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים וראה משה ועשה כמותן...". ניתן לשער שכשם שהראו למשה רבנו כלים אלו הראו לו כל יתר הכלים, המשכן וחצר המשכן, אף על פי שאין ראייה לדבר.

יחידות המידה וקנה המידה

יחידות המידה הנזכרות בתורה בפירוש, שלוש שהן שתיים. האמה, חצי אמה וזרת. חצי אמה וזרת זהות הן לדעת רוב המפרשים. הטפח לא נזכר בתורה (פרט לדעת המפרשים ש"טופח" של מסגרת השולחן משמעו טפח).
אולי גם בשל כך נחלקו רבותינו באמת הכלים אם של חמשה טפחים היתה או של ששה טפחים היתה.
לבניית המשכן ובעיקר לבניית הכלים נדרש בהכרח

האדריכלות היא אמנות הבניה - בניית בית. "אדריכלות סאקראלית" הוא המונח המקצועי לאדריכלות קודש. שני מקורות ראשוניים בתנ"ך לאדריכלות קודש. האחד - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם..." (שמות כ"ה, ח-ט), והשני - "והנני אֶמַר לבנות בית לשם ה' א-להי..." (מלכים-א' ה', יט). שני המקרים שונים מבחינת מעשה הבניה; המשכן - אהל מועד - "משכן זמנא" (לפי אונקלוס) שהוא בנין ארעי, נייד, - ומקדש שלמה שמעשה בנייתו מעשה בנין קבע, כדכתיב: "ויצו המלך וַיִּסְעוּ אבנים גדולות, אבנים יקרות לִיסָד הבית אבני גזית" (מלכים-א' ה', לא). המשותף לשני המקרים היא מהות הבניה, הנובעת מיעוד הבניה - בניית מקום לעבודת ה' לפי מצוותיו. המהות האדריכלית של מקדש אינה מוגדרת על ידי חומרי הבנייה או טכניקת הבנייה, אלא על ידי מטרת הבנייה ויעוד המבנה, והתאמת הבנייה למטרות אלו.

למרות ששלמה המלך בנה המקדש על פי נביא, גדולה מעלת הקדושה בבנין המשכן בכך שנבנה "על פי ה' ביד משה", כמצווה מסיני. אי אפשר לקרוא פסוקי התורה ובהם מצוות בניית המשכן וכליו כפשוטם בלבד, אלא נדרש דיוק ודקדוק בכל אות ותיבה, מדוע ולמה נכתבו כפי שנכתבו, ומה למדו משה רבנו ובצלאל בן אורי מכל פסוק, תיבה ואות כדי לדעת לבנות את המשכן וכליו בדיוק.

נאמר במסכת ברכות (נה ע"א): "...אמר לו (משה לבצלאל): שמה בצל א-ל היית וידעת". וכן: "אמר ר' ב יהודה אמר רב, יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ" - דברים אלו הם מפתחות להבנת פשט אמיתי בדברי התורה. (1)

לשון בניה בתורה - אפיגרפיה טופולוגית

ה"אני מאמין" של שיטת "לשון בניה בתורה" כפי שהוגדרה על ידי אבי האדריכל מאיר בן אורי הוא, שבצו העשייה בתורה, מספר התיבות, מספר האותיות, הפיסוק לפי המסורת המבוטא על ידי טעמי המקרא, יחד עם תוכן הכתוב, יוצרים שלימות המהווה תכנית אדריכלית - הנדסית מפורטת ומדויקת לבניית המשכן וכל כליו. פענוח הצופן, גילוי

תבנית היכל, אכסדרא כנגד אולם, חצר כנגד עזרה, שלחן כנגד שלחן, מנורה כנגד מנורה" - אינו אמור לגבי תכניות ודגמים, אלא במבנים וכלים ממש.

וכן תעשו - לדורות

והיה כי ישאל הקורא: מה העבודה הזאת לכם?, כלומר, למה ההתעמקות וההתעסקות במעשה המשכן וכליו בימינו אלו, הרי רחבה התורה מים, מדוע לצלול דווקא בפרשיות אלו, פרשיות העוסקות ומתארות דברים שהיו בעבר הרחוק? תשובות שונות יש לשאלות אלו, אך היסוד האמיתי לכולן הוא בדברי רב שימי בר חייא בסנהדרין (טז ע"ב), ובשבועות (יד ע"ב): "...דאמר קרא: "ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו" - לדורות!" (ובסנהדרין - "לדורות הבאין"). כיון שכך, פסוקים ח'ט' בפרק כ"ה בספר שמות הם היסוד ללימוד דרך עשיית המשכן וכליו, והם הפותחים פרשיות אלו ושומה עלינו להתחיל הלימוד בפסוקים אלו, וזו לשונם:

עידון המידות - הכלים עצמם, במידות אורך ורוחב נמדדו בחצי אמה לתיבה שבפסוק, שכן חצי אמה היא המידה הקטנה המפורשת בכתוב. אולם בפרטי הכלים נדרשות גם יחידות מידה קטנות מאמה ומחצי אמה ואפילו קטנות מטפח. לחלוקת המשנה של האמה שנדרשה בכל כלי הגענו לאחר הגדרת קנה-מידה של מספר תיבות או מספר אותיות לאמה. אם נאמר שהגדרנו שבע אותיות כאמה, תחולק האמה באותו מקרה לשבע יחידות משנה של שביעית האמה. בניית המשכן וכליו "על פי ה' ביד משה", אי אפשר לה ללא הגדרת אורך האמה המוחלט, או בלשון אחרת - הגדרת "אמת התקן". מידה זו הוגדרה על ידי משה רבנו ונקראה על ידי חז"ל "אמת משה", או "אמה של קודש" (כלים פרק י"ז, ט-י). "אמת משה" מצויה הייתה בתקופת בניית המשכן ואחרי כן במקום שמור, ועל פיה בדקו דיוקם של המידות, בדומה לאמות שהיו קבועות בחדר "שושן הבירה" בבית המקדש בזמן בית שני. שיטת "לשון בניה בתורה" אינה עוסקת בהגדרת אורך האמה, אלא רק בגילוי תכנית הבנייה של המשכן וכליו. האמור במנחות (כה ע"ב): "לא יעשה אדם בית

16 15 14 13 12 11	10 9 8 7	6 5	4 3 2 1
ו ש כ כ ת י	פ ק ד ש	ל י	ו ע ש ו
(4)	(3)	(2)	(1)
30 29 28	27 26 25	24 23 22	21 20 19 18 17
א כ י	א ש ג	כ כ ל	ב ת ו כ ס
(8)	(7)	(6)	(5)
45 44 43 42 41	40 39	38 37 36 35	34 33 32 31
ת ב י ת	א ת	א ו ת ג	ה א ר
(12)	(11)	(10)	(9)
58 57 56 55 54	53 52 51	50 49 48 47 46	
ת ב י ת	ו א ת	ה פ ש כ ו	
(15)	(14)	(13)	
71 70 69 68	67 66 65	64 63 62 61 60 59	
ו ש ע ת	ו כ ו	כ ל כ ל י ו	
(18)	(17)	(16)	

ב. בצלע הדרומית של החצר, כנגד אורכו של המשכן שהוא כאמור 30 אמה, מופיעה מילה בת 6 אותיות, המייצגת לפי קנה הצמידה שהגדרנו 30 אמות. המילה היא "ושכנתי", ונראה שאין צורך להוסיף ולהסביר מהו הקשר בין "ושכנתי" ובין המשכן וייעודו.

ביארנו את יסודות שיטת "לשון בניה בתורה", והבאנו שתי דוגמאות קצרות ליישומה. קיימות גם עבודות מקיפות ומאמרים מסכמים של או"מ מאיר בן אורי על המנורה, ארון העדות, הכרובים, הכיור, חצר המשכן והמשכן, תיבת נח ועוד. (2)

כשומרי מצוות עלינו לעסוק גם בפרשיות אלו בתורה, תוך תפלה שהקב"ה יאיר עינינו ויתגלו לנו סודות אלו, כדי שנהיה מוכנים לבואו בקרוב של גואל צדק, וקבלת "אמת קודש", להגיע לבנין הבית וכליו במהרה בימינו, ונסיים: "...אודה ה' בכל-לבב, בסוד ישרים ועדה" (תהילים ק"א, א).

הערות:

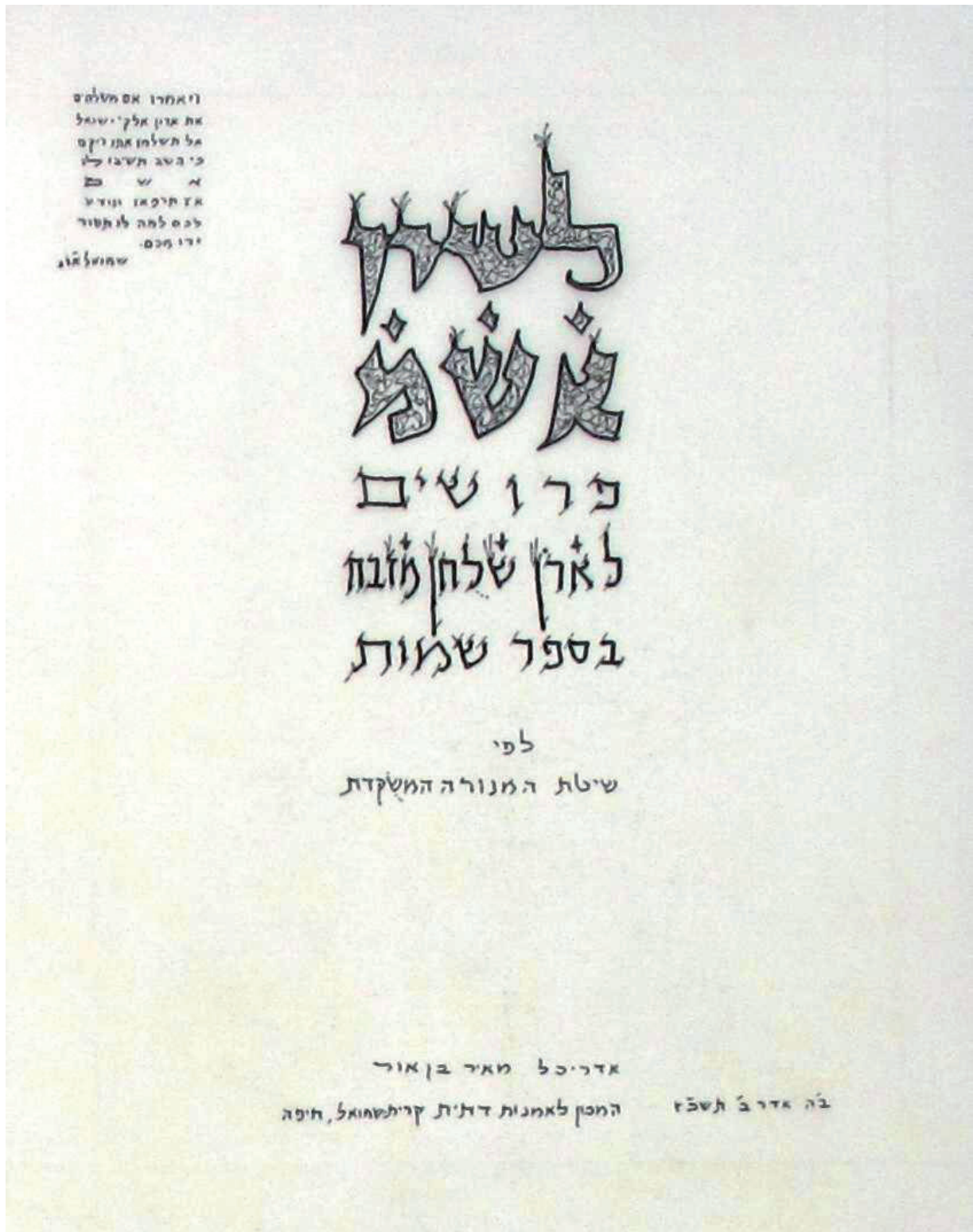
1. במאמר בשם " פרשת תרומה - פרשת אדריכלות" משנת תשי"ז, העלה אדריכל מאיר בן אורי, גם את הקשר בין חודש אדר שבו נקראות בד"כ פרשות תרומה-ויקהל, פרשיות הצווים והביצוע של בנית המשכן, ובין תוארו של המתכנן והעוסק בבניה "האדריכל".
2. רשימת מאמרים בנושא "לשון בניה בתורה" שהתפרסמו ע"י מאיר בן אורי (המאמרים מופיעים גם באתר דעת):
 - סוד מעשה המנורה מקשה אחת, דברי הימים, תשי"ד
 - לשון תיבת נח ובנין בית המקדש, היום, תשכ"ח
 - תיבת נח סמליה ורמזיה, הצופה, תשכ"ח
 - תיבת נח, דוגמא ללשון בניה בתורה, בית מקרא, מ"ח, עמ' 24-31, תשל"ב
 - המנורה המשוקדת, בית מקרא, נ"ה, עמ' 482-487, תשל"ג,
 - רבוע יהיה כפול..., בית מקרא, ס"א, עמ' 219-222, תשל"ה
 - הכרובים על הכפורת, בית מקרא, ע"ה, עמ' 436-443, תשל"ח
 - העמודים של חצר המשכן, בית מקרא, פ"ה, עמ' 148-158, תשמ"א
 - ארון העדות ובדיו, בית מקרא, פ"ט-צ', עמ' 214-221, תשמ"ב

בשני פסוקים אלו ח"י = 18 תיבות, ו-1+70 (71) אותיות. ומפרש רש"י: " **וכן תעשו** - המקרא הזה מחובר למקרא שלמעלה הימנו - ועשו לי מקדש ככל אשר אני מראה אותך... ואם לא היה המקרא מחובר למעלה הימנו לא היה לו לכתוב "וכן תעשו" אלא "כן תעשו"...". בדקנו ומצאנו בשיטת "לשון בניה בתורה" שבפסוקי פתיחה אלו למצוות בניית המשכן וכליו מצויה התכנית הכללית לחצר המשכן ולמשכן, כאשר התכנית נשענת על דברי רש"י ורואה באות האחרונה וו חיבור וחיזוק על ידי חפיפה במקום סגירת המסגרת, ב"ו" של "ושכנתי".

חצר המשכן הייתה ריבוע כפול (כמו שנאמר בחושן המשפט), ובלשון הפסוק: "ארך החצר מאה באמה ורחב חמישים בחמישים..." (שמות כ"ז, יח), כלומר שני ריבועים של חמישים על חמישים, ופנת המשכן בגבול החמישים, באמצע אורך חצר המשכן. (ראה שרטוט מס' 2). כיון שאורך 4 צלעות חצר המשכן (100+100+50+50=300), בתוספת אורך הקו המפריד בין שני חצאי החצר הרבועים (+50), מגיע לסך 350 אמה, ומספר האותיות בפסוקים אלו הוא 70, הרי שהמסקנה המתבקשת היא שקנה המידה במקרה דידן הוא 5 אמות לאות. לכאורה, אם נתחיל לסדר הפסוקים כאשר הם מתחילים באמצע צלע חצר המשכן הצפונית או הדרומית, אין הסדר משנה, אולם, לא כן הדבר. לאחר שניסינו כל הדרכים האפשריות הגענו למסקנה שישנו פתרון אחד בלבד והוא: מתחילים מאמצע צלע חצר המשכן הצפונית לכוון דרום לאורך קו אמצע חצר המשכן, עד לאמצע הצלע הדרומית של החצר, משם לכוון מערב, מהפינה הדרום-מערבית לאורך הצלע הצפונית של החצר עד לפינה הצפון-מזרחית, וממשיכים לאורך הצלע המזרחית, עד הפינה הדרום-מערבית, וממנה ממשיכים לכוון מערב, לאורך הצלע הדרומית, עד לאמצע הצלע הדרומית, כאשר אנו עוברים את האמצע רק עם האות מספר 71 ה-"ו" האחרונה, החופפת את ה-"ו" הראשונה במילה "ושכנתי". בפתרון זה בלבד אנו פותרים את בעיית ה"ו" העודפת לכאורה, ומגיעים לשני זיהויים - איתורים נוספים, והם:

א. 2 האותיות הממוקמות בפתח אהל מועד, ב-10 האמות של צד מזרח של המשכן הן מילה אחת שלמה, "לי", ל=30, י=10, מילה זו מייצגת את מידות המשכן כולו, הקודש וקודש הקודשים שגודלם יחד הוא 30 אמה אורך, ו-10 אמות רוחב.

שרטוטי מאיר בן אורי ז"ל
תכניות הארון והשולחן
עם הפסוקים המתארים אותם

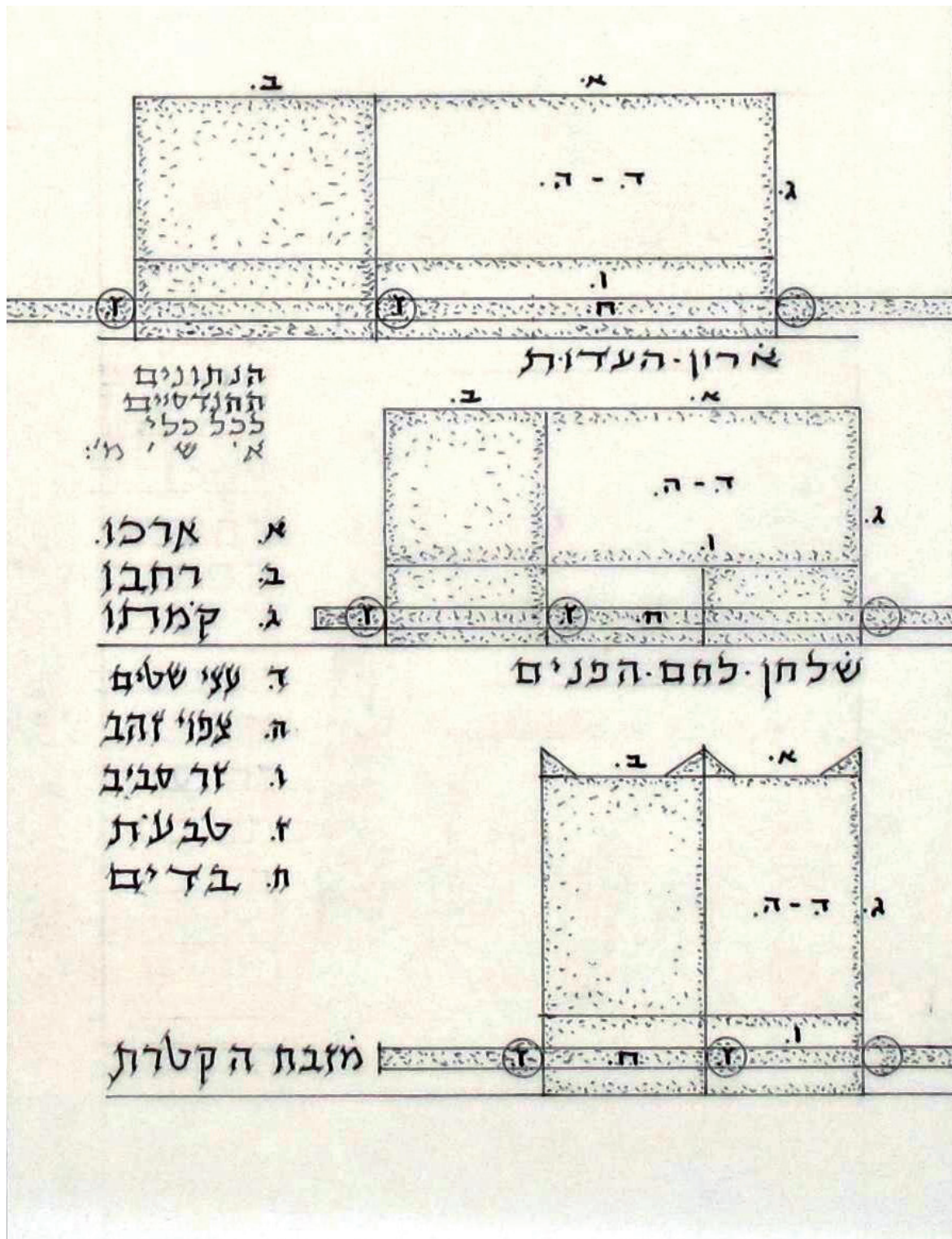

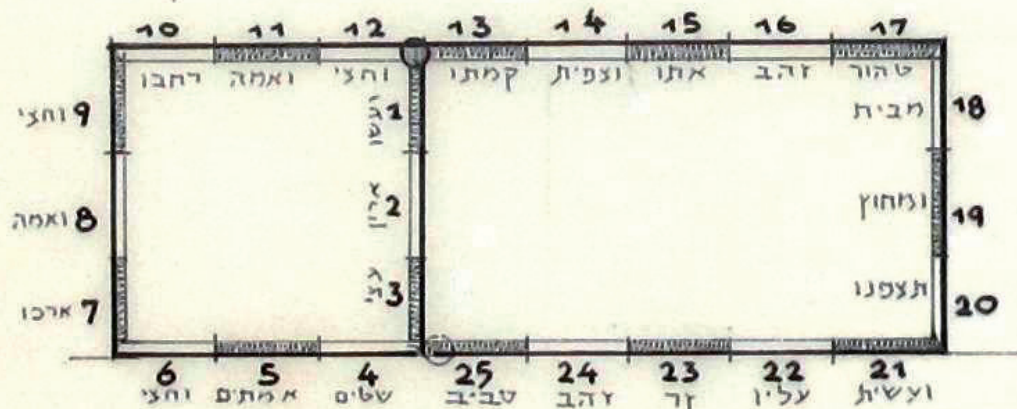
ויאמרו אם חללים
את ארון אלקי ישראל
אל תשלח אתו ריבם
כי נשב תשיבו לו
א ש ב
אז תיפאז ויודע
לכס למה לו תסוד
ידו חכם.
שחושל אג

פרושים
לארון
שלחן
מזבח
בספר
שמות

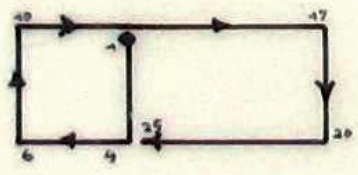
לפי
שיטת המנורה המשקדת

אדריכל מאיר בן אורי
המכון לאמנות דתית קריית שמואל, חיפה
בה אדרב' תשכ"ז

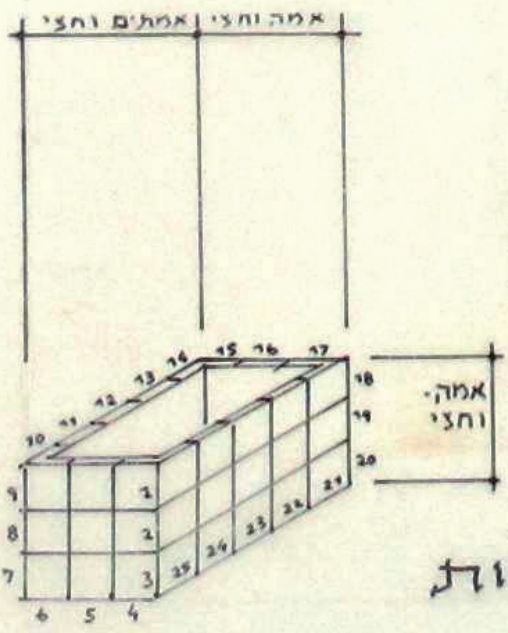

שמותי
תרומה, כה

1. י. ועשו
2. אצו
3. עצ
4. אצו
5. אמתים
6. וחצי
7. ארכו
8. ואמה
9. וחצי
10. רחבו
11. ואמה
12. וחצי
13. וקמתו
14. א. וצפית
15. יאתו
16. זהב
17. טהור
18. מבית
19. ומחוץ
20. א. תצפנו
21. ועשית
22. עליו
23. זר
24. זהב
25. וטביב

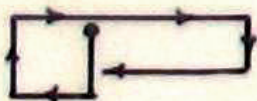
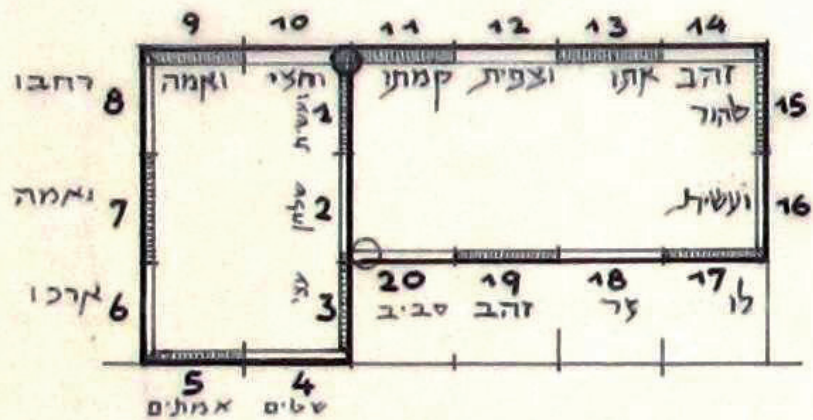
צפוי זהב
לארון העדות

על-צלעו טבעת ושתי פעמותו ארבע על ונתתה זהב 30 31 32 33 34 35 36 37
 האחת ושתי טבעת על-צלעו השנית 38 39 40 41 42
 ויצקת לו 26 27 28 ארבע
 טבעת 29

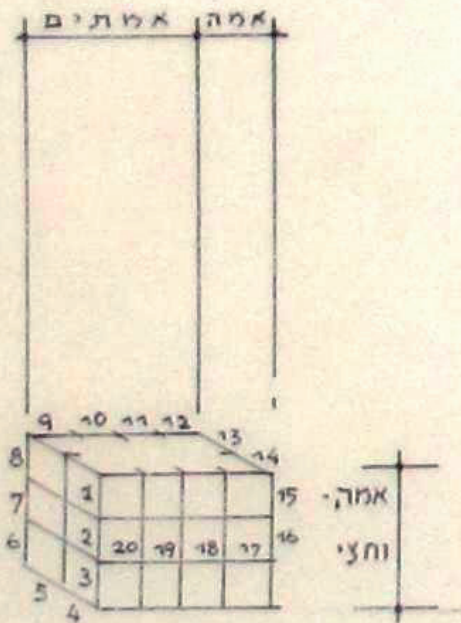
עמות
 כה
 26. ויצקת
 27. לו
 28. ארבע
 29. טבעת
 30. זהב
 31. ונתתה
 32. על
 33. ארבע
 34. פעמותו
 35. ושתי
 36. טבעת
 37. על-צלעו
 38. האחת
 39. ושתי
 40. טבעת
 41. על-צלעו
 42. והשנית

אמה אמותי
 24 25 26 27 28 29
 23 22 21
 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24
 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24

טבעות זהב
 לארון העדות

- 1. כג. ועשית
- 2. לקור
- 3. עצ
- 4. שלמים
- 5. אמות
- 6. ואמה
- 7. ואמה
- 8. דחבו
- 9. ואמה
- 10. וחצי
- 11. וקמתו
- 12. כד. וצפית
- 13. אתו
- 14. זהב
- 15. לקור
- 16. ועשית
- 17. ע
- 18. וזר
- 19. זהב
- 20. וסביב

צפוי זהב
לשלחן

The diagram shows a detailed architectural plan of the Tabernacle (Mishkan) with numbered labels (1-46) corresponding to a list of parts and materials. The plan is rectangular with an inner sanctuary (Kodesh) and an outer courtyard (Azara).

Labels in the plan:

- 1-5: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 6-10: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 11-15: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 16-20: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 21-23: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 24-26: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 27-30: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 31-33: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 34-36: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 37-40: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 41-42: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)
- 43-46: Materials for the gold plates (סביב הזהב ועשית)

Labels in the list:

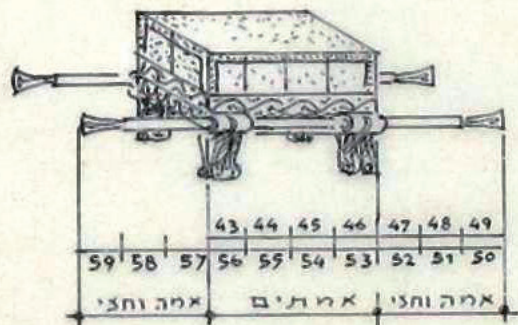
- כה. 21. ועשית
- 22. לו
- 23. מסגרת
- 24. לפה
- 25. סביב
- 26. ועשית
- 27. זר-זהב
- 28. למסגרתו
- 29. וסביב
- כו. 30. ועשית
- 31. לו
- 32. ארבע
- 33. טבעת
- 34. גזהב
- 35. יונתת
- 36. את-הטבעת
- 37. על
- 38. ארבע
- 39. הפאת
- 40. אשר
- 41. לארבע
- 42. דגליו

Additional diagrams:

- A smaller plan below the main one shows a different perspective or detail.
- A perspective drawing at the bottom left shows the Tabernacle with labels: אמה, אמתים, חצי אמה, חצי אמה, חצי אמה.

Text at the bottom right:

טבעות זהב
לשלחן לחם הפנים

שמות
כ"ה

לעמת	43. כז.
המסגרת	44
תהון	45
השבעת	46
לבתיים	47
לבדים	48
לשאת	49
ואת השלחן	50
ועשת	51. כח.
ואת הבדים	52
עצי	53
ששים	54
וצפית	55
אתם	56
אזקב	57
אונשא-בם	58
ואת השלחן	59

הבדים לשלחן לחם הפנים